

Sygn. akt II KK 317/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Waldemar Plóciennik

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **M. P.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 12 grudnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 28 maja 2013 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 22 listopada 2012 r.

1. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w Ł.;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adw. B. M. - Kancelaria Adwokacka w Ł. kwotę 442,80 zł (słownie: czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym

**23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i
wniesienie kasacji w sprawie skazanego M. P.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 22 listopada 2012 r. M. P. skazany został za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 57a § 2 k.k. orzeczono nawiązkę w kwocie 300 zł na rzecz pokrzywdzonej.

Od tego wyroku apelacje wnieśli prokurator i obrońca oskarżonego. Prokurator zarzucił obrazę art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. polegającą na błędnym opisie znamion recydywy.

Obrońca oskarżonego podniósł zarzuty obrazę przepisów postępowania – art. 5 § 2, 7, 167, 410, 434 § 1 k.p.k. oraz błędu w ustaleniach faktycznych.

Sąd Okręgowy w Ł., wyrokiem z dnia 28 maja 2013 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w opisie czynu po słowach „za podobne przestępstwo umyślne” dodał zwrot „w ciągu 5 lat” i w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację wniesioną przez obrońcę oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

Od powyższego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając rażące naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez brak jakiegokolwiek kontroli odwoławczej postawionych w apelacji zarzutów obrazę prawa procesowego oraz nierozważenie i nieustosunkowanie się do żadnego z podniesionych w środku odwoławczym zarzutów.

Konkludując skarżący stwierdził, że „... rozstrzygnięcie nie może ostać się w porządku prawnym z uwagi na zaniechanie działań, do których powołany został Sąd II instancji”.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w Ł. wniósł o uwzględnienie kasacji, uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Analiza treści apelacji obrońcy i uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego prowadzi do jednoznacznego wniosku, że Sąd odwoławczy nie rozpoznał żadnego z podniesionych przez obrońcę zarzutów obrazy przepisów postępowania i błędu w ustaleniach faktycznych. Wskazanie w uzasadnieniu wyroku, że „w pozostałym zakresie powyższy wyrok jako prawidłowy i odpowiadający prawu, należało utrzymać w mocy, a apelację obrońcy oskarżonego należało uznać za oczywiście bezzasadną w rozumieniu art. 457 § 2 k.p.k.”, w żadnym wypadku nie można uznać za spełnienie wymogów określonych w art. 457 § 3 k.p.k.

Podniesiony w kasacji zarzut rażącej obrazy przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. uznać należy na oczywiście zasadny. Uchybienia te miały charakter rażący, ich istotny wpływ na treść wyroku jest oczywisty, co przesądza o konieczności uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w Ł.